

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 6378/18

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט ע' גרוסקופף
כבוד השופט א' שטיין

המערער: שלמה חגיג'

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין של בית המשפט המחוזי
בבאר שבע (כ"ב' השופטת ד' כהן) בת"פ 17-01-14721 מיום
15.7.2018 ומיום 24.6.2018

תאריך הישיבה: כ"ד בניסן התשע"ט (29.4.2019)

בשם המערער: עו"ד טל ענר

בשם המשיבה: עו"ד אפרת גולדשטיין

פסק-דין

המערער חזר בו מערעורו על הכרעת הדין והוא נדחה בזה.

שמענו את טיעוני הצדדים בהתייחס לערעור על חומרת עונש המאסר בפועל שהועמד על שלוש שנים. ב"כ המערער סבור כי המתחם שנקבע מחמיר מדי; כי רמת הענישה חורגת לחומרה מהרמה המקובלת; וכי היה מקום ליתן משקל נוסף גם לטענת האכיפה הבררנית. המשיבה מבקשת להשאיר את גזר הדין על כנו.

שקלנו את טיעוני הצדדים. אכן משרעת הענישה בעבירת ההצתה היא רחבה ותלוית נסיבות. במקרה דנן המערער שפך חומר דליק על רצפה סמוך לדלת מחסן שבכעלות המתלונן, הנמצא בצמידות לדירה בה שהו המתלונן, רעייתו ושני ילדיו. רעיית המתלונן התעוררה למשמע פיצוץ מחוץ לדירה, לאחר שהריחה ריח שריפה וראתה פיח

שחדר לדירה. כתוצאה מההצתה נגרם נזק לרכוש. למרבה המזל לא נגרמה פגיעה בנפש, על אף שההצתה התרחשה בתוך בניין מגורים ובסמיכות לארון גז. בית המשפט נתן משקל לנסיבות; לסיכון שנוצר; לכך שדובר בדלת מחסן ולא בדלת דירה; לטענת האכיפה הבררנית; ולעברו המכביד של המערער.

מבלי לקבוע מסמרות בהתייחס לגבולותיו של המתחם, לא מצאנו כי תוצאת האיזון בין שיקולי הענישה מצריכה התערבות ערכאת ערעור.

הערעור נדחה אפוא.

ניתן היום, כ"ד בניסן התשע"ט (29.4.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט